

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt kifogásolja, hogy az Unió Törvényszéke kizárólag a fellebbező által aláírt, utolsó határozott idejű szerződésen alapuló jogvita tekintetében állapította meg hatáskörét.

Kifogásolja emellett azt – még ha a Törvényszék indokolását e tekintetben pontosnak is kellene tekinteni, ami nem várható –, hogy a Törvényszék nem hozott határozatot a vitatott szerződéses jogviszony végére, ekként pedig az utolsó határozott idejű szerződésre alapított több kérelemről. A megtámadott végzés jogellenessége ugyanis kiténik az indokolás tömörségéből, amely ezen a ponton olyannyira rövid, hogy nem teszi lehetővé annak megértését, hogy a Törvényszék az iratok érdemi elemzése nélkül hogyan állapíthatta meg – az utolsó határozott idejű szerződéssel kapcsolatos jogvita kivételével – hatáskörének hiányát kizárólag a választottbírói kikötés fennállása alapján, holott a fellebbező ennek a kikötésnek az érvényességét és jogserűségét vitatta.

A fellebbező kifogásolja továbbá azt is, hogy a Törvényszék egyáltalán nem vette figyelembe az intézmények mulasztásának fennállására vonatkozó azon érvelését, amely szerint nincs olyan jogi keret, amely a fellebbező számára és az Unió által létrehozott közjogi missziók teljes személyzete számára a legalapvetőbb szociális jogok tiszteletben tartása tekintetében biztosítékokat – köztük az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáféréshez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítékát – kínálná.

Fellebbezésének alátámasztása céljából a fellebbező következképpen arra hivatkozik, hogy az Unió Törvényszéke megsértette a következket:

- a szerződésből eredő jogvitákra alkalmazandó jog meghatározása céljából alkalmazandó európai jog;
- a belga munkajogi rendelkezések;
- a határozott ideig tartó munkaviszonnyal kapcsolatos, közösségi szinten alkalmazandó minimális előírások;
- az Alapjogi Chartában rögzített jogok;
- az indokolási kötelezettség;
- a kereset terjedelmén való túlterjeszkedés tilalma.

2017. február 9-én benyújtott kereset – Francia Köztársaság kontra Európai Parlament

(C-73/17. sz. ügy)

(2017/C 104/53)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda és E. de Moustier, meghatalmazottak)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament 2016. november 30-án, szerdán tartott ülésének napirendjét (P8_OJ (2016)11-30 dokumentum), amennyiben az a plenáris ülésen folytatott vitát ír elő az általános költségvetés közös szövegtervezete vonatkozásában, amelyet elfogadott az egyeztetőbizottság; a 2016. december 1-jén, csütörtökön tartott ülésének napirendjét (P8_OJ (2016)12-01 dokumentum), amennyiben az a szavazás indokolásával együtt történő szavazást ír elő az általános költségvetés közös szövegtervezete vonatkozásában; az Európai Parlament 2016. december 1-jei, az általános költségvetés közös szövegtervezetéről szóló jogalkotási állásfoglalását (TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 dokumentum, ideiglenes változat), valamint azt a jogi aktust, amellyel az Európai Parlament elnöke az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésében szabályozott eljárás szerint megállapította, hogy az általános költségvetést véglegesen elfogadták;

- azon jogi aktus joghatásait, amelyben az Európai Parlament elnöke megállapította, hogy az Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését elfogadták, tartsa fenn addig, amíg e költségvetést a Szerződésekkel összhangban lévő jogi aktusban, az ítélet kihirdetésének időpontjától számított észszerű határidőn belül véglegesen elfogadják;
- az Európai Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Keresetében a francia kormány négy olyan jogi aktus megsemmisítését kéri, amelyeket az Európai Parlament a költségvetési hatáskörének gyakorlása keretében, a 2016. november 30-án és december 1-jén Brüsszelben tartott további plenáris ülése során fogadott el.
2. A francia kormány által megsemmisíteni kért első és második jogi aktus az Európai Parlament 2016. november 30-án, szerdán és december 1-jén, csütörtökön tartott plenáris üléseinek napirendjei, amennyiben azok közül az első a plenáris ülésen folytatott vitát ír elő a 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetés közös szövegtervezete vonatkozásában, a második pedig a szavazás indokolásával együtt történő szavazást ír elő az általános költségvetés közös szövegtervezetéről.
3. A harmadik megtámadott jogi aktus az Európai Parlament által az általános költségvetés közös szövegtervezetéről 2016. december 1-jén elfogadott jogalkotási állásfoglalás.
4. A francia kormány végül azon jogi aktus megsemmisítését kéri, amellyel az Európai Parlament elnöke az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése alapján megállapította, hogy az általános költségvetést véglegesen elfogadták. Mint az kitűnik többek között az Európai Parlament 2016. december 1-jei ülésének jegyzőkönyvéből, az Európai Parlament elnöke által tett nyilatkozatról, majd az általános költségvetésnek az elnök általi aláírásáról van szó, amelyekre azt követően került sor, hogy szavaztak az általános költségvetés közös szövegtervezetere vonatkozó jogalkotási állásfoglalásról.
5. Egyetlen jogalapjában a francia kormány azt állítja, hogy a négy megtámadott jogi aktust meg kell semmisíteni azon az alapon, hogy azok megsértik az EU- és az EUM-Szerződés (6.) jegyzőkönyvét, valamint az EAK-Szerződés (3.) jegyzőkönyvét, amelyek az Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szólnak.
6. Ugyanis mind az intézmények székhelyéről szóló jegyzőkönyvekből, mind pedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az Európai Parlament az EUMSZ 314. cikkben részére biztosított költségvetési hatásköröket nem gyakorolhatja a Brüsszelben tartott további plenáris ülések során, hanem azokat a rendes plenáris üléseken kell gyakorolnia, amelyeket Strasbourgban tartanak.
7. Ugyanakkor, mivel az Európai Parlament elnöke jogi aktusának jogszerűségét nem a célja vagy a tartalma alapján vitatják, hanem kizárólag azért, mert e jogi aktust Strasbourgban, rendes plenáris ülés során kellett volna elfogadni, a francia kormány szerint az európai közszolgáltatások folytonossága biztosításának szükségessége, valamint a jogbiztonsággal összefüggő fontos indokok igazolják, hogy e jogi aktus joghatásait tartsák fenn a Szerződésekkel összhangban lévő új jogi aktus elfogadásáig.